

Justitsministeriet er enig med de hørte myndigheder i, at reglerne for antagelse og vederlæggelse af bistandsværger bør ændres.

Det er endvidere Justitsministeriets opfattelse, at det vil være hensigtsmæssigt, at ordningen i givet fald ligger så tæt op ad psykiatrilovens ordning med patientrådgivere som muligt, navnlig under hensyn til, at der i praksis i vidt omfang er tale om sammenfaldende opgaver og beføjelser m.v. for de to grupper af rådgivere.

6.3. Justitsministeriets forslag

Justitsministeriet finder, at de gældende regler om bistandsværger bør ændres, blandt andet således at en ordning om antagelse af bistandsværger nærmere formaliseres, og således at der skabes mulighed for honorering af bistandsværgerne.

Der er efter ministeriets opfattelse i den forbindelse behov for i straffelovens § 71 at indsætte en bestemmelse, som bemyndiger justitsministeren til administrativt at fastsætte de nærmere bestemmelser om bistandsværger.

Justitsministeriet vil herefter i medfør af bestemmelsen udforme en fælles bekendtgørelse for bistandsværger og patientrådgivere. Bekendtgørelsen vil med hensyn til blandt andet antagelse og vederlæggelse indeholde ensartede regler for de to grupper af rådgivere og herudover rumme separate bestemmelser om de særlige forhold, der gør sig gældende for hver af ordningerne.

Ordningen påregnes for så vidt angår indstilling til retten om, hvem der i en konkret sag bør beskikkes som bistandsværge, samt for så vidt angår vederlæggelsen af bistandsværger fortsat administreret af politiet. Med hensyn til selve antagelsen af personer, der vil kunne beskikkes som bistandsværge, forventes ordningen at følge proceduren for antagelse af patientrådgivere, således at administrationen på dette punkt varetages af statsamtmanden.

7. Lovforslagets økonomiske og administrative konsekvenser

Forslaget om iværksættelse af en forsøgsordning med et rejsehold af dommere medfører udgifter til 3 dommere og et antal kontorfunktionærer. Til dækning af udgifterne blev retternes bevilling på finansloven for 1994 øget med 2,5 mio. kr. (lønsam). Der blev samtidig oprettet 3 årsværk i bevillingslønramme 37. Det er ved indbudgetteringen forudsat, at ordningen vil blive nærmere reguleret i forbindelse med en ændring af retsplejeloven. Ud over lønudgifter vil der endvidere være udgifter til rejser og time- og dagpenge m.v. Dette beløb, der ikke er ikke nær-

mere opgjort, vil blive afholdt inden for de eksisterende bevillingsmæssige rammer.

Forslaget om ophævelse af kravet om forkyndelse af tilsigelse i bødepolisager og de foreslåede ændringer vedrørende forkyndelse af straffedomme, herunder navnlig forslaget om forkyndelse af straffedomme i bødepolisager, vil medføre visse besparelser. Forkyndelse af tilsigelser i politisager iværksættes efter retsplejelovens regler af retten, mens forkyndelse af domme iværksættes af politiet. Forkyndelsen varetages dels af retterne (den civile stævningstjeneste) og dels af politiet.

Justitsministeriets udgifter til stævningmænd ved retterne udgjorde ca. 14,2 mio. kr. i 1993 incl. udgifter til befordring. Hertil kommer udgifter til porto, der ikke kan opgøres særskilt. For retternes vedkommende vil besparelsen ved de foreslåede ændringer af reglerne om forkyndelse skønsmæssigt udgøre ca. 1-2 mio. kr. Blandt andet på grund af reglernes fakultative karakter er skønnet dog behæftet med nogen usikkerhed. Endvidere må forslaget om sanktionering af sagsøgerens pligt til at give nøjagtige og fyldestgørende oplysninger om sagsøgtets navn og adresse antages at medføre en vis begrænsning af det ressourceforbrug, som retterne anvender til forkyndelse i borgerlige sager.

Det er ikke muligt at opgøre besparelsen for politiets vedkommende, idet arbejdet indgår som en del af politiets almindelige virksomhed.

Forslaget om udvidet adgang til at fremme straffesager, selv om tiltalte udebliver, vil indebære, at et antal sager vil kunne afgøres hurtigere end i dag, og at en del retsmøder således vil kunne undgås. Denne rationalisering vil indgå i bestræbelserne på at nedbringe berammelsestiderne ved domstolene. Forslaget vil endvidere indebære merudgifter til forsvarerbistand. På grund af de foreslåede reglers fakultative karakter er det vanskeligt at skønne over disse merudgifter, men disse vil næppe overstige besparelserne ved de ændrede forkyndelsesregler.

Forslaget om adgang til lønindeholdelse for bøder, sagsomkostninger og konfiskerede beløb vil indebære en effektivisering af politiets inddrivelsesmuligheder og dermed øgede indtægter. Det er blandt andet på grund af manglende erfaringsgrundlag ikke muligt at skønne over merindtægterne, der konteres på statens indtægtsbudget.

Det kan i den forbindelse oplyses, at der på finansloven for 1994 på strafferetsplejekontoen blev indbudgetteret 27 mio. kr. som skønnet merprovenu i forbindelse med politiets almindelige effektivisering af restanceinddrivelsen med hensyn til straffesagsudgifter og afsoningsomkostninger.